

mer imod os, som repræsenterer den mere fattige Del af Befolkningen, og det er dog ganske naturligt, at naar det bliver ved at gentage sig, kan man en Dag faa Lyst til at rejse op til Færøerne og se, hvorledes det gaar til, om den færøske Befolkning virkelig, hvad man skulde tro, lever et saadant Slaraffenliv og er af en saa grundfæstet konservativ Opfattelse, at det er ganske naturligt, at de vælger saadanne Repræsentanter som dem, de nu sender herved. Det var en medvirkende Grund til, at jeg rejste derop. Men jeg rejste ogsaa derop for at se, hvorledes Forholdene i det hele er paa disse fjerne Øer, og jeg synes, at i Stedet for at skælde mig Pelsen fuld, som det ærede Medlem Hr. Rytter gjorde, skulde han have takket mig, thi det vil dog sikkert det ærede Medlem erkende, at hvis der er noget, som det har manglet paa mellem Færøerne og Danmark, saa er det dette, at Danskerne er kommet til Færøerne og Færingerne hertil for at gøre sig bekendt med Forholdene det ene og det andet Sted. Det har i høj Grad manglet paa Samkvem mellem Færøerne og Danmark, og det er maaske en medvirkende Grund til, at Forholdet mellem de to Folk til Tider har kunnet se noget køligt ud. Jeg synes altsaa, at det ærede Medlem skulde have paaskønnet og rost mig for, at jeg rejste derop og søgte personlig paa Stedet at sætte mig ind i Forholdet.

Jeg har altsaa været deroppe, desværre alt for kort, idet jeg kun var der 11—12 Dage, og der er jo meget vanskelige Trafikforhold deroppe, saa det er vanskeligt at komme i Forbindelse med alle Mennesker paa Øerne. Men jeg har altsaa været paa Færøerne, og jeg vil nu gerne et lille Øjeblik skildre for Dem den Opfattelse, jeg har faaet af Forholdene deroppe.

Til Tider kan man, for saa vidt man læser Blade som „Tidens Tegn“ i Oslo og „Nationaltidende“ her i Danmark, faa det Indtryk, at der virkelig var Fare paa Færde for denne fjerne Besiddelses Forbliven under Danmark. Jeg vil for min Part sige, at efter de Erfaringer, jeg har gjort ved Omgang med jævne Arbejdere og Fiskere deroppe — ikke saa meget ved Omgang med dem, der staar i repræsentative Stillinger, men ved Omgang med

Menigmand, baade Mænd og Kvinder —, er jeg kommet til den Opfattelse, at der er slet ingen Fare paa Færde med Hensyn til Forholdet mellem Færøerne og Danmark. Det nationale Spørgsmaal eksisterer slet ikke paa den Maade, som man ynder her fra en vis Side at fremstille det. Der eksisterer efter min Opfattelse paa Færøerne ikke nogen Bevægelse, der har til Formaal at løsrive Færøerne fra Danmark; der kan findes enkelte Personer, og disse enkelte Personer kan maaske have nogle Snese Tilhængere for en saadan Politik, men at den skulde bunde dybt i Befolkningen, er efter min Mening en fuldstændig Vildfarelse. Tværtimod har jeg gjort den Erfaring ved Omgang med Arbejdere og Fiskere deroppe, at i Virkeligheden føler de sig i høj Grad knyttet til Danmark og ønsker at bevare en Forbindelse med Landet herved, men at de vel at mærke ikke derfor vil give Afkald paa deres særlige Rettigheder, baade som Folk og med Hensyn til Administrationen. Thi det maa man herved i Danmark være klar over, at det er ikke et og samme Folk, hvad man ogsaa ofte kan se fremst i Bladene. Det er to Folk. Færingerne er jo ikke Danske i den Forstand, i hvilken vi andre er Danske; og jeg tror, man fra dansk Side gør klogt i at erkende Rigtigheden heraf og i alle Henseender at handle derefter. Saa tror jeg, at Grundlaget er saare godt.

Hvad angaar Partierne deroppe, saa findes der nu to Partier, som er ærede Medlemmer saare vel bekendte. Det ene Parti er repræsenteret herved, nemlig Sambandspartiet, det andet Parti er Selvstyrepatriet. Man ynder ogsaa at fremstille Forholdet saaledes, som om disse to Partier var Udtryk for en fuldstændig Modsætning i politisk Henseende. Det er efter min Opfattelse ogsaa en Vildfarelse, thi det er ikke saaledes, at Selvstyrepatriet som Parti repræsenterer det stik modsatte af det, som det andet Parti, Sambandspartiet, repræsenterer. Nej, Forholdet paa Færøerne er ganske sikkert dette, at begge Partier i Virkeligheden er Selvstyrepatrier. De vil styre deres egne Sager og ordne deres egne Sager deroppe, og det ser jeg heller ikke noget som helst urimeligt i. Det er jo et ganske naturligt